

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **Befacoal s.r.o.**, IČ 49623044, se sídlem Sokolská 46/1795, Praha 2, zastoupená JUDr. Annou Horákovou, advokátkou, se sídlem Žitná 47, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2014, č. j. 11651/14/5000-14304-605186, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2014, č. j. 3 Af 26/2014 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně proti výroku I usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. září 2014, č. j. 3 Af 26/2014 - 51 **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost žalobkyně proti výroku II usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. září 2014, č. j. 3 Af 26/2014 - 51 **se odmítá.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Dne 14. července 2014 byla Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) doručena žaloba ze dne 10. června 2014 proti v návěti označenému správnímu rozhodnutí

žalovaného o odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na daň z přidané hodnoty.

[2] S podáním žaloby je dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) spojen vznik poplatkové povinnosti, která v tomto případě odpovídá poplatku ve výši 3 000 Kč, podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků, jenž je přílohou zákona č. 549/1991 Sb. (navrhovatelka a ani věc od soudního poplatku ze zákona osvobozeny nejsou). Tento poplatek nabývá splatnosti okamžikem podání žaloby, resp. vznikem poplatkové povinnosti (viz § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[3] Protože žalobkyně poplatek neuhradila spolu s podáním žaloby, byla dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyzvána usnesením městského soudu ze dne 17. července 2014, č. j 3 Af 26/2014 - 35, aby tak učinila ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo žalobkyni doručeno 28. července 2014.

[4] Podáním ze dne 4. srpna 2014 reagovala žalobkyně na výzvu k zaplacení soudního poplatku žádostí o osvobození od soudního poplatku. Městský soud v návaznosti na zmíněné podání odeslal žalobkyni dne 8. srpna 2014 výzvu pod č. j. 3 Af 26/2014 - 41, ve které ji s ohledem na její žádost vyzval k písemnému doložení majetkových poměrů. K doplnění uvedených náležitostí byla žalobkyni stanovena lhůta deseti dnů. Výzva byla žalobkyni doručena dne 18. srpna 2014.

[5] Dne 28. srpna 2014 požádala žalobkyně o prodloužení lhůty k doložení majetkových poměrů a následně dne 11. září 2014 podala žalobkyně městskému soudu „*prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech a dalších rozhodných skutečnostech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*“.

[6] Městský soud dne 17. září 2014 vydal usnesení o neosvobození žalobkyně od soudních poplatků, a to s odůvodněním, že žalobkyně v poskytnuté lhůtě neprokázala, že jsou v jejím případě naplněny podmínky stanovené ustanovením § 36 odst. 3 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Usnesení bylo žalobkyni doručeno 18. září 2014.

II. Kasační stížnost a řízení o ní

[7] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala dne 2. října 2014 proti výše zmíněnému usnesení kasační stížnost. Stěžovatelka namítla, že městský soud se řádně nezabýval doloženými majetkovými poměry stěžovatelky, a proto nesprávně posoudil právní otázku v předcházejícím řízení. Důvodem kasační stížnosti je tedy tvrzená nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky řízení jsou splněny. Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož

pokračování

napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), kasační stížnost byla podána včas (ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.) a je přípustná, neboť nejsou naplněny důvody podle ustanovení § 104 s. ř. s. Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, neboť za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí (usnesení), jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků, by trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. září 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[9] Stěžovatelčina stížnostní námitka směřuje proti nesprávnému posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v intencích uvedeného důvodu kasační stížnosti a shledal kasační stížnost nedůvodnou.

[10] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. *„účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.“* Z výše citovaného zákonného ustanovení jednoznačně vyplývá, že u žádosti o osvobození od soudního poplatku spočívá důkazní břemeno na žalobci (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. července 2010, č. j. 9 Aps 3/2010 - 77). Skutečnost, že žalobkyně podala soudu vyplněný formulář *„prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech a dalších rozhodných skutečnostech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“*, sama o sobě neznamena, že žalobkyně v souladu s výše zmíněným ustanovením § 36 odst. 3 s. ř. s. unesla důkazní břemeno svých tvrzení a doložila soudu tvrzený nedostatek finančních prostředků. Žalobkyně k výše uvedenému formuláři nepřiložila žádný důkaz, který by její tvrzení o nedostatku finančních prostředků dokládalo, ač jí k tomu městský soud poskytl dostatečnou a navíc prodlouženou lhůtu. Městský soud v napadeném usnesení přímo odkazuje na toto zákonné ustanovení a shrnuje, že stěžovatelka nereagovala na výzvu k doložení tvrzeného nedostatku finančních prostředků, ačkoli k tomu byla výslovně vyzvána a byla poučena o tom, jakými listinami může svá tvrzení prokazovat. Toto poučení obsahuje přímo tiskopis prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech (vzor č. 59) – viz *„Důležité upozornění“* na poslední straně: *„Výši příjmů s majetkové poměry žadatel(ka) doloží kopií 3 daňových přiznání ... Zůstatek na bankovních účtech ... doloží kopií výpisů ze všech svých bankovních účtů za poslední 3 měsíce ... Žadatel(ka) doloží tvrzené skutečnosti a důvody listinnými důkazy, případně uvede, proč nelze určitá její tvrzení doložit listinou.“* Ostatně i v kasační stížnosti ohlašuje, že *„na výzvu soudu předloží doklady [k prokázání majetkových poměrů]“*, přitom Nejvyššímu správnímu soudu není třeba nic dokládat. To měla stěžovatelka učinit v řízení před městským soudem, jehož rozhodnutí Nejvyšší správní soud přezkoumává.

[11] Nejvyšší správní soud se z výše uvedených důvodů ztotožnil se závěrem napadeného usnesení městského soudu, že splnění podmínky stanovené v § 36 odst. 3 s. ř. s., že žalobkyně nemá dostatečné prostředky pro uplatňování svých práv u soudu, nebylo prokázáno.

[12] Ze všeho výše uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost proti výroku I napadeného usnesení o neosvobození od soudního poplatku je nedůvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud zamítl dle ustanovení § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. V části směřující proti výroku II napadeného usnesení kasační stížnost odmítl podle § 104 odst. 3 písm. b) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s., neboť proti výzvě k zaplacení soudního poplatku není kasační stížnost přípustná. Výzva k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je pouze upozorněním na zákonnou povinnost vyplývající z § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích. Takovou výzvu krajského soudu je proto nutno považovat za rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 2/2008 – 47, ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 2/2008 – 47 nebo usnesení téhož soudu ze dne 27. února 2006, č. j. 5 As 15/2005 – 47).

IV. Náklady řízení

[13] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaný měl ve věci – procesně nahlíženo – úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně

senátu